

Resum de la temporada de cria d'ocells nidificants a l'Alt i Baix Empordà (Primavera 2007)

Un cop acabada l'època de cria dels ocells a la nostra comarca (l'Empordà, Alt i Baix junts) és un bon moment per veure com els ha anat a aquelles espècies més sensibles i escasses que fan del nostre territori un lloc de primer ordre dins l'àmbit català i europeu.

La seva conservació és un senyal clar de l'estat de salut dels seus hàbitats i, per tant, del nostre petit país. Us proposem repassar-los per grans grups:

Ocells aquàtics

La pluviometria d'aquesta primavera es pot considerar prou bona comparada amb la de l'any anterior. Això hauria d'haver permès una bona temporada de cria per a aquests ocells. Per desgràcia, no ha estat així; una de les causes són els signes d'esgotament de la capacitat dels Aiguamolls d'acollir bones poblacions reproductores i, molt especialment, de la degradació de la reserva dels Estanys (Vilaüt, Palau...) que acull les espècies més sensibles i interessants.

Una parella de xarrasclets.

L'ànec griset ha tingut una bona temporada de cria, igual que el **cabussó emplomallat**. Tant el **xarrasclet** com l'ànec **cullerot** han tingut individus estiuejant, sense més indicis. Cal destacar la confirmació de cria, per primer cop a l'Empordà, del **rasplet**, espècie amenaçada a escala europea. Totes les parelles han criat als Aiguamolls, a la reserva de les Llaunes. La **fredeluga** ha tingut el seu millor any de cria, concentrant la totalitat de la població catalana a dues localitats de la plana de l'Alt Empordà. El **corb marí emplomallat** ha mantingut el gran augment registrat els últims anys al llarg dels penya-segats marins de la costa empordanesa. El **bitó** (amb grans oscil·lacions anuals), l'**agró roig** i el **martinet menut** han patit descensos tal com va succeint els últims anys. Totes elles situades als Aiguamolls, a la reserva dels Estanys. El **martinet ros** i el **martinet blanc** es mantenen estables; la resta d'ardeides de la colònia de les illes Medes, on crien, continuen la tendència a l'alça dels últims anys. L'**arpella**, la **polla blava**, el **corriol camanegre**, el **boscarler comú** i la **boscarla mostatxada** s'han mantingut estables dins la precarietat; tot i això, aquestes espècies han reduït les seves poblacions els últims anys de manera alarmant.

Ocells de zones agrícoles

Tot i la gran intensificació agrícola que està afectant els espais de secà de les comarques empordaneses (els únics que fins ara se n'havien escapat), algunes de les espècies més interessants han tingut una bona temporada. És el cas del **gaig blau** o el **xoriguer petit**, dues espècies que compten amb programes de recuperació. El **milà negre** és un nidificant recent que, any rere any, també va augmentant. En canvi, l'**esparver cendrós**, que també compta amb un programa de seguiment, manté una població inestable i amb greus problemes. L'espècie en pitjor situació és la **terrerola vulgar**, que corre un greu perill de desaparèixer els pròxims anys a causa de l'alarmant declivi de la seva població; el principal motiu és la substitució de la vinya tradicional i la desaparició dels prats secs. Aquesta espècie ha sofert una reducció poblacional propera al 95% en 20 anys a Catalunya, segons l'atles dels ocells nidificants de Catalunya.

Ocells de zones forestals, prats i rocams

L'augment de la superfície i maduresa de la massa forestal, així com l'increment de la prospecció, han permès detectar les poblacions de diverses espècies com ara l'**aligot vesper**, l'**àguila calçada** i el **picot negre**, totes elles de recent confirmació de cria segura. Altres espècies interessants són nidificants irregulars de difícil detecció com ara el **durbec**, el **reietó** o la **llucareta**. Per desgràcia, la desaparició dels prats de muntanya a causa de l'augment d'arbrat està fent disminuir la població de l'**escorxador** i de la **verderola**. L'abandó de l'activitat ramadera de muntanya n'és la principal responsable.

Les dues grans àguiles del nostre país, l'**àguila daurada** i l'**àguila cuabarrada**, mantenen des de fa anys els mateixos territoris, tot i que amb èxits reproductors variables segons l'any.

Ocells extingits?

Aquest any tampoc s'ha pogut demostrar la cria de diverses espècies que anteriorment eren nidificants regulars a les comarques empordaneses com ara el **còlit negre** o la **trenca**, les últimes nidificacions de les quals daten de fa més de cinc anys. Tampoc no s'han trobat parelles de diverses espècies que de manera irregular havien criat altres anys; aquest és el cas de la **xixella**, la **cotxa cua-roja**, la **mallerenga de bigotis** o el **repicalons**. Per últim, cal destacar les observacions de **siboc** en època adequada; tot i això, no s'ha pogut confirmar la seva reproducció; cal recordar que aquesta espècie té (tenia?) el seu límit nord de distribució dins l'àmbit mundial a l'Empordà.

Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE)

(Recordem que el CAE és un comitè no vinculat a cap associació i actua amb total independència. El CAE està integrat per ornitòlegs que desenvolupen tasques d'estudi i seguiment d'ocells a les comarques de l'Empordà. Aquest comitè pretén aglutinar la informació dispersa existent per poder clarificar l'estat real de totes les espècies d'ocells presents a l'Alt i Baix Empordà, i poder proposar mesures de gestió per aquelles més amenaçades i els seus hàbitats. Alhora assumeix múltiples feines de verificació i difusió de dades).